

חיים שמיר

ריגול וחתימה נאצית-אנטישמית במערב-אירופה

ילקוט תעודות

מבוא

מוגש בזה קובץ קטן של תעודות אשר נמצאו בחיפוי הרייכסבאנקנצליי בארכיון הבונדסרפובליק בקובלנץ. מקור התעודות משמש האירגון הידוע בשם „ולטדינסט“ (Weltdienst). האירגון, בשמו המלא — „ארישר ולטדינסט“, נוסד בשנת 1919 בארפורט על-ידי הלויטננט פליישאואר וניאורג דה-פוטרה, קונסול המונרכיה התבסבורגית לשעבר במוסקבה. הם קבעו לעצמם כמטרה, להפיץ את התורה האנטישמית ברחבי תבל ולהקים תנועה אנטישמית בינלאומית. עד עלותו של היטלר לשלטון, הם היו אחד מעשרות הארגונים והמעדונים הקיצוניים, רובם חסרי משמעות ציבורית. שעתם הגדולה הגיעה כמובן עם עליית הנאצים לשלטון. מעתה יכלו להשתלב ב„סדר החדש“ שקם בגרמניה. לאחר היסוס-מה, אימצו הנאצים את האירגון ונתנו לו צורה כספית ומוסרית. למעשה, הפך ה„ולטדינסט“ להיות חלק אורגני של המערכת הנאצית ומשרד-הבטחון של ה„רייך“ פרש עליו את חסותו. ה„ולטדינסט“ פירסם בטאון הנושא את שמו ואשר הופיע בשנות השלושים, בשמונה שפות לפחות. האירגון פעל תוך קשרים הדוקים למדי עם אירגונים, סיעות, תנועות ומפלגות פאשיסטיות ונאציות מחוץ לגרמניה, בין השאר — אירגוני „המסלי באנגליה“, הנאצים של מוסרט בהולנד, „הרקסיסטים“ בבלגיה, אנשי „משמר-הברזל“ ברוטניה, „הנאציזם-סוציאליסטים“ בחונגריה ו„הפרנסיסטים“ בצרפת. הופץ חומר אנטישמי בשפות רבות, נערכו קונגרסים אנטישמיים בינלאומיים בארפורט. האירגון התפרסם לשימעה והעתונות המערב-אירופית נתנה מדי פעם לכתוב על פעולותיו השונות. התעודות שלפנינו מאירות אחד האספקטים המעניינים בפעילות של ה„ולטדינסט“. מסתבר שה„ולטדינסט“ ליקט ידיעות על חיי היהודים בארצות-חוץ, הכל עניין והכל נאסף ותויק, החל מיהודים בממשלה הצרפתית וכלה בבניית

ברכת-שחיה באנטוורפן. הידיעות באספו על-ידי סוכנים, כנראה מתנכרים, מקרב האירגונים הנאציים המקומיים. לעתים נשלחו גרמנים נאציים בתפקיד כאותו קצין ס.ס. החתום על שני הדו"חות האחרונים שבקובץ.

קבוצת התעודות הראשונה הינה דיווחים של אחד הסוכנים, על חניעה בקרב יהדות אנטוורפן. נקל להבחין כי הסוכן רווי היה אידיאולוגית גזענית נאצית. הוא פורט על ניסוח גזעניות מבית-ספרו של שטרייכר, מזכרים שם ראשי הקהילה היהודית באנטוורפן, מאילי סחר היהלומים — מקצוע יהודי באנטוורפן עד עצם היום הזה. כמה מהעובדות הינן אמיתיות כגון: החרם על סחורות גרמניות, שנערך באורח ספונטאני למדי בקרב קהילות ישראל השונות בשנות השלושים. אין ספק כי הדברים נכתבו על-מנת להפגין יעילות וכדי למצוא חן בעיני האדונים בארפורט ונרקחו בהשראה ישירה של ה"שטירמר".

בקבוצה השניה ארבע תעודות המטפלות במצב בצרפת. התעודה הראשונה בקבוצה זו הינה סיכום של דו"חות מסוכנים שונים, ביניהם ז'אן בואסל (J. Boissel) ואשה בשם וסטיקר, אשר בשלב זה לא ניתן לזהותה. ז'אן בואסל היה חבר האירגון הפאשיסטי שכונה "הפרנסיסטים" אשר נוסד בשנת 1934 על-ידי הקצין המשוחזר מרסל בוקר (Mareel Buccard). היה זה אחד האירגונים הפאשיסטיים בשורה של ליגות ותנועות סמי-פאשיסטיות ופאשיסטיות. בואסל, אחד הכוחות הפעילים מאחורי הקלעים, הפך למעשה לסוכן נאצי יחד עם ז'אן דרו (J. Drault) ידידו, אשר אף הוא מזכיר בתעודות. מהדברים עולה רוח הניגודים, והשתחררות והתשמחות ההדדיות בין התנועות הללו. מתברר כי אחד מקניי-המידה למהימנות, היתה ההתנדרות כאנטישמיות, אמיתית, בעוד שעל אירגונים יריבים כאירגונו של הקולונל דה-לה-קוק או ז'אק דוריו, הוטחה, "האשמה" כי הם אינם אנטישמיים ואפילו משרתים את היהדות (הטענה הראשונה נכונה בחלקה אך השניה — חבל). הם מוקפים יהודים ו"בונים-חופשים" ומשרתים אותם מתוך טיפשות או תאוות-בצע. גם ידיד הנאצים כ"Jean Goy, ממנהיגי אירגון החיילים המשוחזרים בצרפת, אינו יוצא נקי מהחשדות.

תעודות אחרות בקבוצה זו עוסקות בתחזיות פוליטיות לגבי צרפת, בה שולטת ממשלת "החזית העממית". הנאצים קיוו להיבנות אף מכך: ככל שיימשך שלטונו של בלום כן תגבר האנטישמיות ההמונית בצרפת. ה"וולטדינסט" מביע סיפוק מכך שבאלזס-לורניין ובצפון-אפריקה נשאו המאמצים טרי — האנטישמיות מריטה ראשה מיום ליום. עדות חדשה ונדירה מעזה הכרוז שוועץ על-ידי קבוצת קומוניסטים נגד היהודים, בלום ו"החזית העממית". הכרוז מצוטט על-ידי הפרנסיסט ז'אן דרו, במטרה להפגין את הצלחת התעמולה האנטישמית אף בקרב הקומוניסטים הצרפתיים. אין כל הוכחה שהכרוז אמנם אוטנטי אך גם אין סיבה להגיה שחינו זיוף פאשיסטי. בהחלט ייתכן כי קבוצה מתוך המפלגה הקומוניסטית הצרפתית יצאה בכרוז מעין זה. כל המעיין ביסודיות ב"ליהומניטה", העתון הרשמי של המפלגה בצרפת, ימצא נימות בלתי-אזהדות, לפחות לגבי אותם יהודי גרמניה הנחשבים כ"קאפיטאליסטים". הרגשת יהדותם של מנהיגים, קורבנות ה"טיהורים" של סטאלין שבעצם ימי "הטיהור הגדול", משמשת תקדים למה שיבוא אחר-כך.

בתקופת משפט סלאנסקי וצ'לילת הרופאים, לא כל שכן בשנות השישים המאוחרות, בעיקר לאחר מלחמת ששת הימים.

לבסוף מובאים שני דיווחים של קצין ה"ס.ס. איזנמגנר, אשר נשלח לרגל בקרב יהודים ופליטים אחרים בפאריס. הדו"ח נמסר למטה ה"ס.ס., אך העתקים ממנו הועברו ל"הולטדינסט", כדי לאפשר תיאום פעולה בין שני הגופים בנידון. איזנמגנר שוגר לשליחות זו כיוון שידע יידיש. מסתבר שהיו נאצים בעמדות הפיקוד, שהאמינו לאגדות שהם עצמם יצרו. ה"גוינט", ה"אליאנס" וכ"י הינם זרועות הכוח היהודי הבינלאומי והם מהווים מכשיר למלחמה בנאצים ובגרמניה הנאצית. לכן חיוני לדעת מה מתרחש בקרב אידגונים יהודיים אלה. הדיווחים מלמדים משהו על דרכי הפעולה של החתירה והריגול הנאציים במישור זה, כולל המגמה לבצל מתגרים גרמניים לפעולות חתירה נאציות. מעניין גם כיצד תוארה האווירה בקרב הפליטים הלא-יהודים, בקירבם נמצאו שונאי נאצים מושבעים.

לסיכום ייאמר כי תעודות אלו, אם כי הן אופייניות, הינן בוודאי מעט מועי, קיים עדיין כר נרחב לחקר תופעה זו של חתירה נאצית וגיוס בעלי-ברית באמצעות התעמולה והפעולה האנטישמית, פעולה שנבעה מהאמונה הנאצית כי פגיעה ביהודי הארצות השכנות, תחתור תחת יסודותיהן המוסריים ותהפוך אותן לטרף קל בידי הכובשים העתידיים.

תעודה מס' 1

Bundesarchiv R58/888

30.12.1936

הגידון:

Personalia Isi Lipschütz
Alex van der Horst
N. Torczyner
Dr. Nico Günzburg

(קטע מתוך תזכירו של Melchior Peeters, אנטוורפן, 27.12.1936)

זאת עובדה שתעשית היהלומים, תעשייה אנטוורפית ספציפית, נמצאת בחלקה המכריע בידיהם של יהודים, Isi Lipschütz הינו המלך האמיתי בתעשיית היהלומים "שלנו". אדון זה, הנר באנטוורפן, שדרות בלגיה 23, הינו גם הכוח המניע של תנועת התרם נגד מוצרים גרמניים, ואישיות זו מתגאת אף בפורמבי בקשריה הידידותיים עם עובדים מסוימים של הקונסוליה הגרמנית!! האישים המסוכנים ביותר, העוזרים ל-Lipschütz במסעו האנטי-גרמני הינם:

אלכס ואן-דר-הורסט (Alex Van der Horst), מרחוב גנראל ואן-מרגלן 16, אנטוורפן (Rue General Van Merlen, 16, Anieers);

מנהיג הציונים — טורצינר (N. Torczyner), Longue Rue Vannecan, 48, (Anvers);

Dr. Nico Günzburg המפורסם — Rue des Ecrivains, 40.

כולם יהודים!

עומד בקשר עם היהודי Asscher בהולנד (מלך היהלומים של הולנד).

תעודה מס' 2

12.7.1937

Bundesarchiv R58/958

Personalia: Lipschütz

ראה W.D. מיום 1 במאי 1937, 9/IV

(מתוך חזכיר של Verhelst, מיום 28 במאי 1937).

Lipschütz יסד לפני כשנתיים — בעזרת אלוף השחייה Blitz (יהודי), חברה בשם "Belgische Sportfondsen" (Fonds Belges de sport), הקרוי הבלגית לספורט; תוכננה כריכת-שחייה ברחוב des Nerviers; במכרו מגיות — 1,000 פרנק המגית. ניתן לפרוע אותן בתשלומים חודשיים. בריכה זו לא הושלמה מפאת מחסור בכסף, אולם אלה שחתמו מוכרחים לשלם! ברור לגמרי שבמידה ובריכה זו תפתח אי-פעם, היא תהפוך לביצת יהודים אמיתית. כך, אלה המכירים את הספורט מכנים אותה מראש כבר — „בית-המרוץ היהודי“. כמדי, פילגשו של Lipschütz הינה גברת Coppeus, יהודיה, הנשואה לנוצרי.

תעודה מס' 3

27.11.1936

Bundesarchiv R58/958

הנידון: צרפת.

(באסף ממכתבים צרפתיים)

הנושא: „איהוד ותיקי המלחמה" (Anciens Combattants) של ה-U.N.O. (Union Nationale des Combattants), בהנהגת Jean Goy מחד, וחברי Parti Social Français, בהנהגת דה-לה-רוק (De la Roque) מאידך, אליהם יתחברו אולי שורות תומכיו של Jacques Doriot (Parti Populaire Français). לרוע המזל, רחוקות מסגרות אלו מלייצג את הדיעה הכללית ואת התחושה הכללית של המדינה. הן אינן אנטי-יהודיות. כתוצאה מכך נעוצה כבר ביסוד כל המסגרות הללו מגרעת, טעות, ובתנאים אלה לא יוכלו לעולם להגיע למשהו רציני.

גם Boissel בדיעה, שפשוט הכרחי, לשלול את הזרמים ואת הנסיונות השונים, אולם הוא חרש באופן רציני מהגשמת הכורח הזה. המאבק אם כן, חייב יהיה להישאר במשך זמן ממושך בתחום הספרות.

דוריו (Doriot) אינו אנטי-יהודי ואף איננו מתנגד לבונים-החופשים. כשם שמספר היהודים הסובב אותו הוא רב, כך גם מספר הבונים-החופשים. אין אם כן להתפס לאשליה באשר לדוריו, מה גם שמתוסף אליו גם עבר פוליטי מכביד למדי.*

* ג'אק דוריו היה חבר המפלגה הקומוניסטית הצרפתית, שפרש מהשטאל והיה מראשי הזרם הפאשיסטי בצרפת.

Boissel עדיין מוציא לאור את עתונו, אולם כפי שנמסר לנו לא מכבר נמר ידידנו Beauvallet קיימת הסכנה ש־Boissel יאסר בקרוב. בארץ של הדמוקרטיה, החרות...

*
**

אע"פ שטרם הוסרו כל הסכנות, חלה נסיגה ברורה אצל הרבה צרפתים שוטים, שנתנו אמנם בחזית העממית. במשך הזמן, פקחו הזוועות שבספרד את עיניהם של צרפתים רבים. פטי (Petit) מדווח על הצלחה גדולה של הנריכו לתייעוד והעמולה (Centre de Documentation et de Propagande) בפריס. התווכרת האחרונה שלו — "היהודים בשלטון" יצאה ב־25,000 עותקים.

*
**

האיחוד הלאומי של הלוחמים (Jean Goy) נהנה מאהדה כנה. מר Jean Goy הינו תומך ב־ברית צרפתית-גרמנית. מסכים את תשומת-לבו של Dujon לכך שאצל אנשיו של De la Rocque קיימת אהדה הידועה היטב כלפי היהודים. העתון "Flambean" ("להבה") אינו מכיל כל דבר מעניין. כוחותיו של De la Rocque מורכבים מאנשים מועטים בעלי הכרה, שהעטרפו לאחרונה לתנועה — בגלל סגוביום — לא מדובר בשום פנים ואופן בתנועה עממית ואף לא בעניין רציני. קיימת אצלם אף איבה גלויה כלפי גרמניה.

*
**

Jean Goy: מתכוון אולי לטוב... אבל הוא משועבד לתעשייה (Comite de Forges וזכר). וסטיקר (Vasticar) טוענת, כי שמעה שהיו לו אף נטיות כלפי הבונים-החופשים.

La Rocque: ראש־קש משוחר עליידי יהודים ובונים-חופשים על־מנת לכוון את הכוחות הצרפתיים לאפיק בלתי־מסוכן ליהודים ולבונים-החופשים. תיקוני החברתיים אינם יכולים לעורר אמון בקרב העם.

חברית Goy — La Rocque הינה טבעית. שניהם גם יחד רוצים בשמרנות — "Conserver Conserver Conserver".

דוריו: לדעת וסטיקר (Vasticar), אין מה לעשות מארפורט על־מנת לשכנע את דוריו. הטוב ביותר הוא לשלוח אליו בקביעות את ה־"Welt-Dienst" — כך גם Ivan Sicard — Rue Ecoles, Les, lilas — 49, ליד פריס, שהינו שורך ב־"Emancipation Nationale" הוא אנטי־יהודי. ייתכן ויוכל בעזרת ידיעות של ה־"Welt-Dienstes" לפקח את עיני חבריו.

* צרפתית בנף חסכט.

כמדין מיעצת לגו וסטיקר להביא ב" W.D. " הד מפאריס (מפאריס נמסר לגו...) ששני עוזריו של דוריו — מריון (Marion) ואריגי (Arrighi) הינם בונים חופשים, וכי נטייה חדשה זו מייצגת חלק של תנועת הבונים החופשים הצרפתית, חלק אשר שם לעצמו למטרה, להיאבק נגד הבולשביזם כאשר החלו המאורעות בספרד.

נפל מורא על תנועת הבונים החופשים לנוכח המפלצת שגבראה עליה, והיא מתזרזה את „הגלגלים אחורנית" בצרפת ומשלחת את דוריו ל„מסלול". היא שילחה אותו למסלול על־מנת להחזיקו בידה, ולא לאפשר לו לעשות משהו שיוכל להזיק ליהודים או לבונים החופשים, וכל זאת מתוך שאיפת שהוא יעצור את השטפון הבולשביסטי.

מדוע תומכת, איפוא, אדם כווסטיקר, המפוכחת והבקיאה בשאלה היהודית בדוריו? מדוע היא נותנת בו אמון?

היא עושה זאת מהסיבה הבאה: לדוריו אין אף אחד... מכל אלה המוחזקים בשבי הבונים החופשים, יהיה זה, על־פי השקפתה, דוריו שאולי יצליח להשתחרר מעולם באחד הימים, בדיוק כפי שהצליח להשתחרר מעולו של סטאלין.

מי היה משער שאדם זה, אשר בזמנו נסע לרוסיה עקב הומצת הבולשביקים, יהפוך להיות באחד הימים, אחד מאויביהם הגרועים ביותר. היות והכיר באופן יסודי את הבולשביקים, לכן גם מאבקו נגדם הינו יעיל במיוחד.

וסטיקר מבטיחה לגו שזוא עוקבת בדאגה אחר העובדה שדוריו מוקף באנשי תנועת הבונים החופשים, כי קיימת האפשרות שלא יצליח להינתק מהם, והפך להיות מעין De la Rocque בסיגנון חדש. אלו הן שתי מלכודות אויליות. האחת — גראף וקולונל עבור העילית, והאחרת שוב בשביל הפרולטאריון והבורגנים השמאליים.

על כן יש להמתין, אין לאבד את התקווה בנוגע לצרפת — לפי דעת וסטיקר תעבורנה שנים (1) עד שרוח־פרצים תקיץ ותעורר את הנרדמים. רוח־פרצים זו, מן הסתם תהיה מגואלת בדם.

וסטיקר היגה... פסימיסטית. היא רוצה שבלום (Blum) ישאר בשלטון כרצוי ביותר לגזענים, ובסייעו לאנטישמיות לגדול ב־150% מאז עליה לשלטון.

כמדין מן הדין להוסיף, שהרבה יהודים מהפשים מקלט בצרפת. זהו אנשעי בטוח (להפצת האנטישמיות. ה.מ.) יש בידי צרפת לקלוט תרכה יהודים, אולם עד כמה שהקיבולת תהיה גדולה, יש סיכוי שהיהודי יגרום להצפתה — בכך ניתן לסמוך על היהודים.

וסטיקר בדעה, שתאגודלמוסיה השוררת עתה בצרפת תורגט לכך שתחול התפתחות במצב־הרוח. נצחון מהיר מדי של הפאשיזם בצרפת (כמו באיטליה) יוליד דברים שלא זו בלבד שלא יועילו למצב, אלא אף יזיקו.

לבסוף, אין להתעלם מכך שדוריו ב־"L'Emancipation Nationale" שלו, פירסם מאמר בקשר להתאבדות שריהפנים Salengro, מאמר שהיתה בו חנפנות לגבי... העריק הזה.

Bundesarchiv R58/968

הגידון: היהודים באופן כללי.

"Rebeil du Pegole"

מס' 17, 1 בדצמבר 1936.

מפרסם בעמוד 3 מאמר

הריו נגד בלום

במאמר זה, הכתוב על-ידי Jean Drault, מופיעה הטענה כי הריו, לאחר שסרב לשמש כשר-חוץ בממשלת בלום, נבחר לנשיא בית-הנבחרים על-פי פקודתו של סטאלין.

כפי שידוע, נבחר הריו לבית-הנבחרים בכלל רק בסיבוב השני של התצבעה ורק בתמיכת הקומוניסטים.

בקונגרס המפלגה ב-Biaritz, חמך הריו בשר לשעבר Chaotemps, נגד מתנגדי הקומוניזם בשורות הרדיקאליים. יש הטוענים שבלום שונא את נשיא בית-הנבחרים הריו, מאז שזה האחרון, סרב לחלק באופן חברי, על-ידי הצטרפותו לממשלה, את הסכנות הכרוכות במילוי תיק ראשות-ממשלה.

Drault מאמין שהריו היה בועט ביהודי בלום, אם בעצמו או באמצעות ידידו Campinchi — יהודי קורסיקאי, אשר אינו אלא יהודי פולני בשם Kampinski, לו אך יכול היה לעשות זאת מבלי לסכן עצמו.

לפי Jean Drault, נתקיימה לפני ארמון ה-Mutualite אסיפת החזית הצממית לתמיכה במדיניות של היהודי בלום, אותה ניצל Thorez. חולק שם כרוז משופל ותוכנו כדלהלן:

„חברים!

בגדו במפלגה הקומוניסטית. בגדו בה היהודים. היהודי המיליונר — בלום, אסר על ה-Salengro שלו, לכבד את בתי-החרושת, מה שמוצדק היה בשל שגיאותיהם של בעליהם, נגדם נלחם רק להלכה. כמסקנה, ראה עצמו סטאלין מחויב, בשל בגידת Zinoviev ויהודים נוספים, להוציאם להורג ולאסור את היהודי ראדק, מנהיגה של כנופית בוגדים חדשה שבקרב הקומוניזם.

העניינים בפאריס ממשיכים להתנהל באמצעות היהודי בלום, הממלא את פקודתיו של עולם הכספים היהודי.

חברים! הלאה היהודים הרוצים לעצור בעד הקומוניזם לאחר שהשתמשו בו לתועלתם הפרטית! במלחמתנו למען נצחון הקומוניזם לא התכוונו לטובת האוליגרכיה היהודית, כי אם לישועות הפרולטריון העולמי, הלאה היהודים! יחי הפרולטריון העולמי! הסובייטים האנטי-יהודיים בכל מקום.”

האם עומד Thorez מאחורי הכרוז?

Drault כותב שכלום בודאי שלא. הכרוז הופץ בכל בתי-המלאכה. אולם רק עתון אחד ויחיד הפיץ כרוז זה תחת השם — „כרוז מזור!“ עתון זה הינו העתון הרדיקל-סוציאליסטי „Eve Nouvelle“, מה-5 בנובמבר 1936, במדור מדיניות-הפנים.

ה-„Eve Nouvelle“ הוא עתונו של הריו. ER / הבחנתיו של Jean Drault נועזות מאוד וקרוב לוודאי גם מסולפות. אנו חייבים, עקב כל מעשיו, לשייך את הריו לעבדי היהודים, הקרובים קירבה יתרה ל„קהל“ (קהילה) היהודי. יתכן מאוד כי הריו עשוי להיות למתנגדו האישי של בלום, אשר בניגוד גמור לרצוי הרחיק לכת בנסיגותיו הקשורים בחזית העממית. עקב זאת הפך בלום לבלתי-נוח ליהדות העולמית, העסוקה באירגון מסע-הצלב כנגד הפאשיזם והנאציזם-סוציאליזם באמצעים דיסלומטיים ובאמצעות חברי-הלאומים (הניגוד הריו-בלום עלול להתחזק) עקב אי-הצלחתו של בלום לחסום את התנועה המהפכנית היהודית-בולשביקית, הנחשבת על-ידי הקומאינטרן.

תעודה מס' 5

23 בדצמבר 1936

Bundesarchiv R58/988

דו"ח על המצב בצרפת

קטע מתוך כתבת של ידיד ה-Welt Dienst

מצפים בקרוב לנפילת ממשלת בלום. נראה שמאורע זה חייב יהיה להתחולל כתוצאה מלחצה של אנגליה (ל-Intelligence Service יש כנראה ברגע זה אינטרסים זהים לאלה של היהדות).

אנו מצפים לראות בקרוב: (ממשל של) מגדל, הריו (2), פלגדן וריינג. עמיתו ואני סבורים שאנשים אלה יהיו עוד הרבה יותר מסוכנים לשלום מאשר בלום, כיוון שיש להם השפעה מסוימת על החוגים הלאומיים, ובמיוחד בשל צביעותם...

תעודה מס' 6

מס' 221. הנרשא: יהדות צרפת.

15.12.1936

Bundesarchiv R58/988

ER/

הנידון: היהדות בצרפת.

„Droit de Viure“, Nr. 56, 5.12.1936

מביא מניה

„והחוק נגד תורת הנזע“

ER / אנו יודעים שהבית התחתון הצרפתי, מרס חוקק באופן סופי את החוק הנדרש על-ידי הבונים-החפשים נגד העתונות, וכבר אנו מוצאים כאן דרישה חריפה של היהדות — בצורת חוק נגד הנזענות.

ה"ד" "Droit de Viare" כותב:

200, מעמדים בקירוב, אשר התמודדו בכחירות מאי האחרונות, התחייבו, במידה ויבחרו, לתמוך בהצעת החוק נגד הגזנות. כמעט מחצית המועמדים הללו קיבלו את "L'investiture du suffrage Universel".^{*} אנו שואלים את המועמדים מאתמול ואת הצירים של היום, האם יש ברצונם לקיים את התחייבותם. אנו משוכנעים שאכן יעשו זאת. אנו תובעים מממשלת הרפובליקה הרוצה בשלום בית ובאחדות הגזעים, כפי שאנו רוצים בכך, למלא את חובתה. יש להכריז על החוק נגד הגזנות, פירושו — לשחרר את צפון-אפריקה מפתחה, להציל את אלג'יריה מידי מסיתים ולסחר את Elsass-Lothringen כתומכי היטלר האנטי-צרפתים".
ER** / לגבינו מאלף למדי, שהיהודים הצרפתיים חוששים ביותר מתורת הגזע לגבי מושבות צפון-אפריקה ואלזס-לורין.
היא חודרת שם במהירות גדולה ביותר לקרב העם.

תעודה מס' 7

ברלין, 23.7.1937

Bundesarchiv R58/904

W. Eisenmenger
SS Scharführer

דין וחשבון

הגידון: דו"ח ליטאי על חולשת עבודתו של ה" S.D. בצרפת

וגיוס הכרחי של סוכנים (V. Männer).

בפרים נפגשתי תכופות עם מהגרים יהודים וגרמנים. המגע איתם הוכיח לי שיש משום תועלת להיטצא במגע מהמיד עם מהגרים אלה והדבר עשוי להיות בעל ערך רב ביותר. גיתן לרכוש סוכנים (V. Männer) מבין שורותיהם, על-מנת ללמוד בקביעות על תוכניותיהם הפוליטיות של המהגרים ושל היהדות. בקרב המהגרים שבעורקיהם זורם דם גרמני, לא קשה היה לרכוש אישיות כלשהי שתהיה מעודכנת מבחינה פוליטית. ראוי לציון כי כל המהגרים סובלים משתי רעות — הגזנות לגרמנית ומחסור בכסף. אם גיתן היה להציע לאחר מחולי הגזנות הללו הצעות דיסקרטיות ולהבטיח לו ערובות בטוחות באשר לשובו לגרמנית, אפשר היה לרכוש את האיש. הטוב ביותר הוא, לבהור באדם ישר מתוך ה"Comité National de secours aux Réfugiés allemands" (הוועד הלאומי לעזרת הפליטים הגרמניים) היות ואדם כזה בקי ביותר באירגון ועד זה ובתוכניותיו. חשובים באופן מיוחד יכולים להיות סוכנים (V. Männer) באירגונים היהודיים הבאים:

* דהיינו, נבחרו כמעט פה אחד.

** זו הצרת תגובה של הולטדינסט.

1. ועד לעזרת הפליטים היהודיים-גרמניים, כאירגון מתגרים טהור.
2. כל ישראל חברים (Alliance Israelite Universelle).
3. ליגה נגד האנטישמיות ("LICA").
4. אגודת "אורט" ("ORT").
5. "HICEM".

כאירגונים יהודיים בעלי משמעות פוליטית ממשית.
הייבים לנהוג דווקא עם היהודים באופן מחונם ביותר. הנני משיכנע שאדם
ממולח היה מוצא את האמצעים והדרכים, לו אך ניתנה לו התודעות, להיפגש עם
אנשים אלה. הנאי מוקדם יהיה כמובן, שאדם זה חייב יהיה לעמוד מחוץ
ל-NS-DO etc. בפרט.

W. Eisenmenger
SS-Scharführer

תעודה מס' 8

ברלין, 23.7.1937

Bundesarchiv R58/954

דין וחשבון

הנידון: הופעתו של סוכן פרובוקטור בקירבת הביתן הגרמני שבפאריס.

על שפת הסינה, בביתן הגרמני, מצוי דוכן בירה גדול של מבשלת-השיכר
הדורטמונדטית (Dortmunder Union-Brauerei) אשר ווכה בעיקר לביקורות של
פועלים גרמניים ושל אנשי היריד של הביתן הגרמני. שוחחתי עם אדון בשם
Hans Braemer, נציג של מפעל ארדל וורנר + מרטץ בע"מ (Erdal-Fabrik
Werner Mertz A. G.) ממאיןץ, והצגתי עצמי כספרדי. לפתע הופיע מהגר
אחד אנטי-פאשיסטי בשם פריץ אנגלס מקלן, נעמד בקירבתנו ופתח בגידושים
פרועים ביותר נגד הפיהרר ונגד מנהיגים בולטים אחרים של ה-NSDAP. כפי
שנמסר אחרי-כך, כבר בצהריים ניסה להפשע עילה למריבה. הוא איים באקדה על
המוזג של מזנון זה וכו', אך הפועלים הגרמניים לא נגררו אחרי פרובוקציה זו
ביוזעם בבירור מה היא מטרתה. המטרה היתה לגרום לתקרית ליד הביתן הגרמני,
עמדתם של הפועלים הגרמניים, ובעיקר של נציג מפעל ארדל היתה ללא דופי.
התחלתי לטפל במהגר זה. ביקרתי עמו בבתי-קפה שונים של מהגרים, כמו
La Coupole אשר בשדרות מונפרנס 100 (Montparnasse), בית-קפה וובר
ב-Boulevard de la Madeleine, ובבית-קפה יהודי של מהגרים המצוי ברחוב
De Fourcy שליד תחנת המטרו סנט-פאול. המהגרים השוהים שם יצאו במסע
פרוע ביותר נגד גרמניה, אולם הם אינם מסוכנים מאחר והם חושדים איש ברעהו,
בתנחם שהאחר עלול להיות סוכן של הגיסטפו. ניצלתי מוצב זה והחשדתי האחד
במשנהו. כיוון שהייתי מובן ליהודים באמצעות השפה האידית, עזב אנגלס את
המקום תחת מטר העלבונות שהטילו בו היהודים. המהגרים החשובים לא נכחו או
בפרט בשל השתתפותם בכנס סופרים שנערך באותה עת בוואלנסיה. אצל כל מהגר

ניכרים היטב געגועי לגרמניה. המדווח משוכנע, שניתן יהיה לבצל מהגרים אלה כסוכנים (V. Männer) בקרב המהגרים הגרמניים, אם רק חסופק להם תמיכה חומרית מעטה ויובטח להם באופן מחייב כי רשאים יהיו, לאחר שנה של עבודה למעננו, לחזור באין מפריע לגרמניה. כמובן שבאים בחשבון רק אנשים בעלי משקל, כי לאחרים אין כלל מגע עם ההתרחשויות הפוליטיות האמיתיות בקרב המהגרים.

W. Eisenmenger
SS-Scharführer

Dr. CHAIM SHAMIR — of the Tel Aviv University, publishes a collection of records reflecting The Anti-semitic propaganda methods used by the Weltdienst, a German organization for spreading antisemitism in some European countries.

Dr. DOV LEVIN reviews two books: one, by Dr. Mark Dvorecki, on the subject of concentration-camps in Estonia; the other — a history of a Jewish community in the Soviet Union.